

Propovîdiind celor exilați

Text biblic : Ezechel 18:1-9, 30-32

Versetul de aur

Iată că toate sufletele sunt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu, tot așa și sufletul tatălui este al Meu. Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Ezechel 18:4

Introducere

În lecția din această săptămână, exilații nu și-au înțeles propriul rol în situația dificilă cu care se confrunta națiunea. Ei au dat vina pe părinții lor în timp ce se considerau singuri nevinovați. Ezechiel, un contemporan al lui Ieremia, a profetizat în timpul și după ultimii ani de desfrâu ai împărăției lui Iuda. El a fost chemat de Dumnezeu „în a cincea zi a lunii a patra .... În al cincilea an al lunii, în al cincilea an al robiei împăratului Ioiachin”(Ezechiel 1:1-2). Ioiachin a domnit doar trei luni în 597 BC. înainte ca Babilonienii să cucerească Ierusalimul și l-au dus, împreună cu zece mii dintre cei mai proeminenți și iscușiți oameni ai lui Iuda, la Babilon (2 Regi 24:14). Grupul deportaților a inclus și pe profetul Ezechiel (Ezechiel 1:1-3). Ruina Ierusalimului a fost devastatoare pentru exilați. Cartea Plângerilor lui Ieremia prezintă agonia pe care a provocat-o distrugerea orașului și pierderea de vieți omenești. Deși unii au fost lăsați în Ierusalim și în Iuda, supraviețuitorii cărora Ezechiel le-a vorbit au fost cei duși la Babilon. Ei trăiau împreună lângă râul Kebar. Exilul Babilonian a creat o mare incertitudine cu privire la relația oamenilor cu Dumnezeu. Oare Dumnezeu, care a îngăduit ca orașul său sfânt să fie prăpădit și să-i ducă poporul în exil, mai poate avea grijă de oameni? Și dacă tot i-ar păsa, ar putea să aibă de fapt grijă de ei într-o țară străină?

Contextul lecției

I. Un proverb (Ezechel 18:1-4)

A. Proverb repetat de popor (v 1-2)

”Cuvântul Domnului” este o frază obișnuită folosită în Ezechiel pentru a sublinia că Domnul a vorbit profetului său. Această frază apare de zeci de ori în această carte - mult mai des decât în orice altă carte a Bibliei. Folosirea sa frecventă în Ezechiel subliniază faptul că Dumnezeu a comunicat cu poporul său chiar și în exil. Faptul că a continuat să vorbească la Ezechiel, a fost în parte pentru a reasigura poporul că Dumnezeu este cu ei în acea țară îndepărtată. Pe măsură ce exilații s-au obișnuit cu situației lor, acum în al șaselea sau al șaptelea an (Ezechiel 8: 1; 20: 1), ei au încercat în mod firesc să găsească motivul. În felul acesta ei au găsit un proverb care a devenit popular. Un proverb este o afirmație scurtă, dificilă, utilizată pentru a exprima un adevăr general într-un mod memorabil. Profetul Ieremia s-a confruntat și el cu același proverb în situația sa din Iudeea (Ieremia 31:29-30). Pe scurt aceasta ar fi cam așa: Părinții păcătuiesc, iar copiii suferă. Ezechiel însuși a subliniat că exilul a fost rezultatul călcării legământului de către multe generații de Israeliti (Ezechiel 16).

B. Respins de Dumnezeu (v 3-4)

Faptul că păcatele unei generații au consecințe pentru alta nu este același lucru cu a spune că Dumnezeu pedepsește un grup nevinovat pentru păcatele unui grup vinovat. Deși există momente în care Dumnezeuul atotștiutor și suveran consideră că acest lucru este potrivit, este rar și cu siguranță nu este o normă. Problema din textul de astăzi este că exilații își aplică în mod specific proverbul pentru a respinge orice responsabilitate pentru situația lor. Procedând astfel, ei pot pretinde că Dumnezeu este nedrept în relațiile sale cu ei (Ezechiel 18: 25-29; 33:17-20). Totul îi aparține lui Dumnezeu, deoarece el este Creatorul suveran. Aceasta a inclus poporul său ales, precum și opresorii lor Babilonieni. Dreptatea sa nu a fost și nu este limitată de granițele naționale (vezi Ezechiel 25-32). Prin urmare, el are dreptul să declare că cel care păcătuiește este cel care va muri. Fiecare persoană este responsabilă față de Dumnezeu pentru propriul său păcat. Dumnezeu a poruncit: Să nu omori pe părinți pentru copii și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui (Deut 24:16). Acest principiu s-a aplicat modului în care Dumnezeu s-a comportat cu poporul Său

exilat. Judecățile sale sunt corecte și adevărate. Era inutil pentru exilați să insiste asupra inocenței lor (Romani 3:23). Apostolul Pavel a repetat cuvintelor lui Ezechiel afirmând că „plata păcatului este moartea” (6:23).

II. O privire mai de aproape (v 5-9)

A. Ce face un om drept (v 5-9)

Acest verset este primul din cele trei pe care le vom studia. Al doilea și al treilea, în Ezechiel 18: 10-17, nu fac parte din lecția de azi. Presupusul om despre care se vorbește aici este descris ca un om care face binele și este corect. Faptul că mânca pe munte se referă la participarea la practici de cult idolatre care erau obișnuite în regiunile montane (2 Regi 23:1-8; contrast 21:1-3). Aceste locuri înalte aveau altare, adesea dedicate închinării la zeități Cananite, cum ar fi Baal. Omul neprihănit are dragostea lui Dumnezeu, dragoste evlavioasă față de ceilalți. Neprihănirea constă în mai mult decât să nu faci rău. O persoană dreaptă își folosește resursele pentru a satisface nevoile materiale ale altora (Iacov 2:15-16). Aceste exemple arătate, reprezintă toate formele de neprihănire pentru cel datomic cât și pentru cel flămând și gol. Pe când cei răi din Israel luau zălog de la săraci, cei neprihăniți cu sufletul nu luau dobândă de la ceilalți Israelieni.

B. Verdictul lui Dumnezeu. (v 9b)

Dumnezeu nu va judeca sau pedepsi pe cel drept pentru păcatele altora.

III. Chemarea (Ezechel 18:30-32)

A. Pocăiți-vă (v 30-31)

Ceea ce urmează amintește rugăciunea lui Solomon ca Dumnezeu să ierte oamenilor păcatele lor și să-și vindece țara atunci când s-au pocăit (2 Cronici 6: 36-39). Simțul legăturii naționale a Israelului sa diminuat în urma împărțirii în două regate după moartea lui Solomon în 930 BC. A urmat un sentiment de responsabilitate morală pentru păcatele comunității. Cu toate acestea, Scripturile insistă asupra faptului că atât vinovăția, cât și mântuirea au un aspect corporativ (1 Corinteni 5: 6-11). Trăsăturile păcătoase sunt transmise din generație în generație. Dar Dumnezeu a afirmat că va judeca fiecare persoană în mod individual, în funcție de starea sa înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru este suficient de important și trebuie văzut puțin mai diferit. Dumnezeu a spus că îi va judeca pe Israeliți, fiecare după căile lui. Deși fiecare persoană a fost responsabilă de propria sa vină în fața Domnului, deciziile individuale au afectat comunitatea în ansamblu. Casă a lui Israel reprezintă toată comunitatea care s-a legat prin legământ cu Dumnezeu, adică tot Israelul. A se pocăii înseamnă a evita judecata morții pe care o aduce păcatul. Dumnezeu este milostiv și va ierta pe toți cei care se întorc spre El cu pocăință.

B. Pocăiți-vă pentru a trăii (v 32)

Dumnezeu nu se bucură să pedepsească creația Sa (Ezechiel 33:11). El vrea să elibereze oamenii de ne credincioșia lor și de moartea pe care aceasta o aduce. El judecă, dar oferă, de asemenea, tuturor oamenilor mijloacele de mântuire, astfel încât să poată evita această judecată. Dumnezeu face o invitație la pocăință și la viață, așa cum a făcut de atâtea ori înainte. El demonstrează dragoste prin disponibilitatea sa de a elibera oamenii de trecutul lor păcătos și de pedeapsa pe care o merită (Ioan 3:16; 2 Petru 3: 9). Cu toate acestea, el își demonstrează sfințenia, nepermițând păcatului să continue la nesfârșit

Concluzii

Exilații s-au văzut pe ei înșiși ca executând o pedeapsă destinată generației anterioare. Istoria poporului lui Dumnezeu dezvăluie că au fost întotdeauna incapabili să păstreze legământul. Înainte ca Moise să coboare cu cele Zece Porunci de pe Muntele Sinai, Aaron construisese deja vițelul de aur și a dus pe oameni la idolatrie. Inimile oamenilor au fost întotdeauna incapabile să asculte pe Dumnezeu pe deplin. Așadar, Dumnezeu a promis un nou act creativ: el va da oamenilor inimi noi, capabile să fie sensibile și ascultătoare de Cuvântul lui Dumnezeu.. Acest adevăr a fost menit să împiedice audiența lui Ezechiel să se strecoare în disperarea sau apatia care a venit odată cu a crede că sunt victimele deciziilor părinților lor. Fiecărei persoane i s-a dat responsabilitatea de a se întoarce de la căile sale păcătoase și de a se întoarce la Dumnezeu, astfel va evita de a fi distrusă de consecințele propriilor păcate. Acest lucru se împlinește în cele din urmă prin urmarea lui Isus în planul mântuirii. Cei care fac acest lucru primesc Duhul Sfânt, care

Ce trebuie să memorăm: Dacă nu recunoaște judecata lui Dumnezeu, nu vom avea nevoie de iertarea Lui.